

W numerze:

- 1) Bezpieczeństwo w sieci – s.1
- 2) Kultura osobista młodych ludzi – s. 2
- 3) W świecie flory
- 4) Okiem recenzenta („Palandis”, „Kajtkowe przygody”) – s.3
- 5) Literackie perełki naszych uczniów – s.4

Zapraszamy do lektury!

Bezpieczeństwo w sieci

AŁ

Bezpieczeństwo w sieci - badanie wśród uczniów

Czas zdalnej nauki to doskonała okazja, aby przypomnieć uczniom o bezpieczeństwie w sieci. Dlatego przygotowaliśmy krótką ankietę, której zadaniem ma być sprawdzenie długości czasu spędzanego w sieci. Oto pytania:

1. Ile w ciągu dnia czasu spędzasz w domu przed komputerem?
2. W jakich miejscach korzystasz z Internetu?
3. Jak często korzystasz z Internetu?
4. Ile czasu w ciągu dnia spędzasz na Czacie?
5. Ile czasu zajmuje Ci w domu korzystanie z komunikatorów?
6. Czy słyszałeś o zagrożeniach związanych z użytkowaniem Sieci Internet?
7. Skąd posiadasz wiedzę na temat bezpiecznego korzystania z Internetu?
8. Czy uważasz, że podawanie danych osobowych obcym osobom jest niebezpieczne?
9. Czy rejestrując się na różnych stronach podajesz prawdziwe dane osobowe, adresowe?
10. Czy uważasz, że spotkania z osobami poznanymi przez Internet mogą być niebezpieczne?
11. Co robisz w sytuacji, gdy nieznajoma osoba chce się z Tobą skontaktować za pomocą komunikatora lub chatu?
12. Czy zdarzyło Ci się wysłać komuś poznanemu w Internecie: swój adres e – mail, swój numer telefonu, swoje zdjęcie, swój adres zamieszkania, nie wysyłałem.

Zachęcamy Was - Drodzy Czytelnicy, abyście również odpowiedzieli na te pytania. MP

Kształtowanie kultury osobistej wśród uczniów

W Encyklopedii PWN pod hasłem "**kultura osobista**" znaleźliśmy następujące wyjaśnienie: "Całokształt materialnego i duchowego dorobku ludzkości gromadzony, utrwalony i wzbogacony w ciągu jej dziejów, przekazywany z pokolenia na pokolenie." Z tak szeroko sformułowanej definicji wybraliśmy zagadnienie kształtowania kultury osobistej wśród uczniów uczęszczających do naszej szkoły.

W dzisiejszych czasach nasi rówieśnicy cieszą się większą swobodą niż dawniej. Mają łatwy dostęp do środków masowego przekazu, szczególnie programów telewizyjnych, które oglądają często przypadkowo, bez selekcji, nierzadko promujące przemoc i agresję. Ogromny jest też wpływ koleżanek i kolegów z grup rówieśniczych.

Dobre przyzwyczajenia powinniśmy rozwijać w sobie od najmłodszych lat. Tylko wtedy pozostają na całe życie.

Chyba pierwszym, najprędzej odbieranym wrażeniem, świadczącym o kulturze osobistej człowieka jest jego **wygląd** oraz **sposób wystawiania się**.

Rozmowy z kolegami i koleżankami oraz przysłuchiwanie się ich rozmowom z rówieśnikami, wskazują na ubóstwo językowe. Często na postawione pytanie odpowiadają jednym wyrazem np. "fajnie", "okey". Często też nie potrafią użyć odpowiedniego wyrazu, myślą pojęcia.

Zastraszające jest **wulgarnie słownictwo**; na przerwach, na zajęciach, przy stole, wszędzie tam gdzie jest okazja do rozmowy. Skąd się to bierze? Jeśli na porządku dziennym, w domu, jest wypowiadanie wulgarnych słów w obecności dzieci przez osoby dorosłe to trudno, żeby dziecko nie przyswoiło ich sobie.

Kulturę osobistą wyraża również sposób **siedzenia przy stole, sposób jedzenia posiłku i uwagi na temat serwowanych potraw**.

Kształtowanie kultury osobistej uczniów, to również **umiejętne kreowanie prawidłowych kontaktów z rówieśnikami** oraz koleżankami i kolegami z młodszych i starszych klas.

Kultura osobista ucznia znajduje swój wyraz w **zachowaniu na ulicy i w różnych miejscach publicznych: w sklepie, w środkach komunikacji, w kinie, na klatce schodowej, itp.**

W różnych miejscach publicznych zwracać należy uwagę, aby jako młodzi ludzie nie pchali się pierwsi, lecz abyśmy przepuszczali starsze osoby. Uczulamy na ustępowanie miejsca starszym osobom, szczególnie w publicznych środkach komunikacji. Niedopuszczalne jest, aby dziecko siedziało, gdy osoby dorosłe stoją. Takie obrazki niestety widzimy dość często.

Przypominajmy o używaniu prostych słów: "dziękuję", "proszę". Nawyki te pozostają na zawsze.

Pintr Saktak

W świecie flory Tukan tęczodzioby

Gdzie żyje? W Środkowej i Południowej Ameryce, od południowego Meksyku do terenów Wenezueli i Kolumbii

Jak się odżywia? Żywi się głównie owocami, jednak je także owady, ptasie jaja, jaszczurki czy nadrzewne żaby. Wiele owoców połyka w całości, bez uprzedniego rozdrabniania.

Jak opiekuje się potomstwem? Samica składa od jednego do czterech jaj. Wysiaduje je na przemian z samcem. Młode wylęgają się po 15-20 dniach. Karmieniem zajmuje się zarówno samiec, jak i samica.

Ochrona i zagrożenia: Gatunek ten nie jest zagrożony wymarciem. Ma status „LC” w Czerwonej Księdze Gatunków Zagrożonych.

Ciekawostki: Tukan tęczodzioby jest narodowym ptakiem Belize. Tubylcy osławiają go podobnie jak papugę, a jego cenne pióra wykorzystują do wyrobu pióropuszy i ozdób.

Barwny ptak

www.wikipedia.org

OKIEM RECENZENTA

RECENZJA KSIĄŻKI „KAJTKOWE PRZYGODY”

Zachęcam Was do przeczytania książki pod tytułem „Kajtkowe Przygody”. Znam tę pozycję już od roku. Jest śmieszna, przygodowa i ciekawa.

Autorką książki jest Maria Kownacka, która żyła w latach 1894-1982. Pisała książki dla dzieci i młodzieży o zwierzętach, przyrodzie i o wsi polskiej, np. „Plastusiowy pamiętnik”, „Przygody Plastusia”, „Kajtkowe Przygody”, „Rogaś z Doliny Roztoki”, „Dzieci z Leszczynowej Górki”, „Szkoła nad obłokami i In.”, „Wiatrak profesora Biedronki” i „Skarb pod wiatrakiem”.

Bohaterowie książki to bocian Kajtek, gospodyni, pies Bukiet, Weronika, Kacperek, Antek, ciocia Zosia i gospodarz.

Akcja rozgrywa się na wsi. Kajtek był młodym bocianem o długich czerwono-białych nogach. Mieszkał z mamą i dwójką rodzeństwa w gnieździe na stodole. Był największy i z tego powodu zjadł najwięcej ze wszystkich dzieci.

Miał bardzo dużo śmiesznych przygód, lecz w końcu powrócił do swoich bocianów. Jednak nigdy nie zapomniał o gospodarzach, którzy uratowali mu życie.

Serdecznie zapraszam do lektury tej książki. Jest naprawdę ciekawa i pełna przygód. Bardzo mi się podoba i często wracam do niej myślami. Wspominam, jak zwierzęta potrafią troszczyć się o ludzi, a nie tylko psocić.

Aleksandra Cudek

Recenzja gry komputerowej „Paladins”

Jest to gra wieloosobowa, w którą można zmierzyć się z użytkownikami z całego świata albo z przyjaciółmi czy bliskimi osobami. W grze chodzi o zajęcie przez drużynę miejsc, które są potrzebne do zdobycia punktu i jeśli straci się ten punkt trzeba ochronić ładunek, który drużyna przeciwna musi go popchnąć do celu. Żeby zająć cel albo obronić ładunek trzeba strzelać do przeciwników i ich pokonać. Gra się do 4 punktów. W grze są do wybrania różni bohaterowie i losowe mapy. Każda postać ma różne bronie i moce. Za zdobyte złoto w grze można przerabiać swoją postać i kupować nowe postacie.

Paladins nastawiony jest przede wszystkim na potyczki drużynowe. Starcia wymagają w związku z tym nie tylko zręczności oraz spostrzegawczości, ale także umiejętnego planowania. Strategia i właściwa taktyka są bowiem kluczowe do osiągnięcia sukcesu. Gra zasługuje na dobrą ocenę, bo jest bardzo dobra i grają w nią starsi, młodzi i młodsi.

Filip Wieloszyński

Logo gry

AŁ

LITERACKIE PEREŁKI NASZYCH UCZNIÓW

Melsztyńska opowieść, czyli powrót do korzeni

Część II

Transport odbywał się nocą, gdyż diabły przez słoneczne promienie traciły swą moc. Cieszył się Jasiek, że praca idzie pełną parą. Mury zamkowe rosły jak grzyby po deszczu. Zamek już wkrótce miał zajaśnieć mocą i potęgą.

Jednak smutek zagościł w jego sercu. Wiedział, że będzie musiał opuścić swój dom i zamieszkać z czarownicami. Bieda nie raz zaglądała do jego garnka, ale w swojej chatce był szczęśliwy.

Kiedy diabły wynosiły kamienie z lochów, Jasiek zobaczył wielką skrzynię, pełną skarbów. Znajdowały się w niej złote kamienie, diamenty, rubiny i szmaragdy. Była w niej również kobieca biżuteria. Pomyślał: „Jaki byłbym bogaty, gdybym nie był związany z umową.”

Do kieszeni nabral złota. Za namową Antka, postanowił przechytrzyć diabły. Wykopał głęboką studnię, którą pokrył gałęziami. Kiedy diabły lądowały z kamieniami opodal zamku wpadały do studni.

Jasiek zasypał studnię ziemią, a na wierzchu postawił kamienną figurkę Matki Boskiej z dzieciątkiem. Dla tak religijnego bohatera figurka stanowiła niezwykłą wartość. Była dla niego czymś w rodzaju talizmanu, ochrony przed siłami piekielnymi.

Diabły już się nie wydostały, umowa nie została dotrzymana. Nic w życiu dotąd nie sprawiło mu tyle radości. Był bogatym człowiekiem.

Chociaż cała ta historia miała pomyślny koniec, Jasiek postanowił jednak już nigdy nie podejmować takiego ryzyka. Żadne bogactwo nie jest warte takie poświęcenia. Spokojne życie jest bezcenne.

Powyższa historia pokazuje, że każdy z nas powinien rozbudzać w sobie pamięć o historii swojej MAŁEJ OJCZYZNY. Sięgajmy do swoich korzeni.

Anna Nowak

WAKACYJNA PRZYGODA

W wakacje nigdzie nie wyjeżdżałem. Większość czasu spędziłem w domu. W żniwa stałem koło przyczepki, a jak mój wujek wysypywał zboże z kombajnu to cały kurz poszedł na mnie. W wakacje wszedłem do błota i się śliznąłem. Byłem mokry i brudny.

Musiałem się iść przebrać. W kolejny dzień przyszedł dziadek i się zapytał czy go ktoś odwiezie o 6 do Janowic. A przy okazji powiedział mojemu tacie żeby zabrał taczki i przyszedł ze mną. Poszedłem z tatą a dziadek dał mi skuter z częściami. Później jeździłem cały dzień.

Za tydzień poszedłem z tatą i psem do lasu na grzyby. Pies o imieniu Reks od razu gdzieś pobiegł. Przeszliśmy chyba ze dwa kilometry. Szliśmy i szliśmy a kiedy byliśmy nie daleko domu. Słucham słyszę mojego psa, a za chwilę biegnie sarna, a pies, za nią mój piesio. Tylko dobrze, że tata mnie zatrzymał bo sarna by we mnie wbiegła.

Gdy przyszedliśmy do domu babcia wzięła się za obrabianie grzybów. Ja z tatą poszedłem do stajni. Przyniosłem słomę mąkę i paszę. Tata wyrzucał gnój, a ja głaskałem małego byczka. I on stanął mi na nodze.

Sebastian Zych

Stopka redakcyjna

Autorzy wydania: Agnieszka Łazarek (opiekun), Martyna Paciorek, Martyna Pałucka, Weronika Duda, Aleksandra Cudek, Anna Nowak, Oliwia Ulanecka, Piotr Sakłak, Amelia Piątek, Magdalena Sakłak, Jakub Nowak

Niepubliczna Szkoła Podstawowa we Wróblowicach
Wróblowice 142, 32-840 Zakliczyn